

Izhaja dvakrat na teden v štiri izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listem“ in s kako drugo uredniško sredno prilogo vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6.—
pol leta . . . . . 3.—
četrt leta 1:50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nuški ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačani piseni ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in postanica

se računijo po pet-črtah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje širke po prostoru. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v splošnih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsesletno 1 gld. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. pet-črtica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

«Gor. Tiskarna» A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

V deželah neverjetnostij.

Vsa strast sovraštva, katerega prekipevajo Italijani proti slovensko-hrvaškemu narodu v primorskih pokrajinah, se je zrcalila letos v istrskem deželnem zboru.

V tržaškem smo „srečno“ prispeli tako daleč, da se tam za slovenske poslance sploh več ne zmenjijo. Dompieri jim ni hotel dati nikakega zadoščenja za brutalnosti, katere je uprizorila proti njim barabska galerija, vladni zastopnik se ni ganil, namestnik pa se je udal odredbi Dompierija, da za Slovence ni potreba nikakega zadoščenja ter jih sploh ni potreba v deželni zbor, in to v tržaški deželni zbor, v katerem se ima obravnavati vse v velikem italijanskem stilu! Namestnik je bil menda zadovoljen s tem, kar je odredil Dompieri, — in stvar je končana za Avstrijo! Kaj potrebuje ta v Trstu in v okolici Slovencev, tam kjer gospodarijo Italijani v taki „ogromni“ večini, tam kjer tako bujno cvete „irredenta“!

V istrskem deželnem zboru so tudi po vzgledu iz Trsta zapodili iz deželnega zbora slovenske poslance takoj s početka, da so bili potem tako lepo sami med seboj.

Seveda popolnoma prav jim to ni bilo, ker bi bili videli radi še slovenske poslance v zbornici, da bi bili počeli tam z njimi še več, česar niso mogli tako izborni v njihovi odsotnosti. No, povedali pa so vendar, kaj jim teži njihovo „italijansko“ srce! Kar tako brez pomena, „tje v en dan“, se ne reče, da Istra pripada Italiji, kateremu stavku so sledila frenetična priznavanja tako mogočno, da so tiste besede dobile odmev tudi v tržaškem deželnem zboru, kjer se je povdarjalo, da tržaški Italijani „čutijo“ z onimi iz kraljestva, na kar je zaorila galerija huronski; „Viva l'Italia! — Vlada pa je molčala v Kopru kakor v Trstu. Zakaj? Ali se strinja s tistimi, ki podajajo „ake protiavstrijske znake, ali se jih boji?!

Gonja proti vsemu, kar je slovenskega v naših deželah, je bila taka, da je naravnost skandal za tiste, ki kaj takega pripuščajo! Italijanski poslanci v tem deželnem zboru so šli proti slovensko-hrvat-

skim ljudskim solam, proti ustanovitvi hrvaškega gimnazija v Puzinu, proti slovenskim učiteljem in učivnikom, s kratica proti vsom, kar je pri nas slovensko. — V tej splošni gonji seveda Pazin ni smel izostati. Tolikrat in tolokrat so povdarjali, da Pazin je italijanski, in mladi dr. Costantini je bil tako predrzen, da je rekel, da že pride čas, ko ne bo treba več misliti, ali je Pazin italijanski ali ne, — češ, saj pri sedanjih avstrijskih razmerah v Primorju te dežele tako kmalu pridejo pod — Italijo!

Slovane so pitali tam z „barbari“. Kako pa! Saj vendar sinovi „avite culture“ ne morejo imenovati drugače Slovanov! To bi bil vendar narodni greh, ker le Italijani so tisti, ki imajo v zakupu vso „oliko“, vso „culturo“, kako pride pa kak „sklaf“ do nje!

In ta „avita cultura“ ima vendar tako lepe, očite znake, tako krasno se reprezentuje dan na dan po ulicah v mestih, koder stanejo Italijani s Slovani, da sme biti z njo zadovoljen vsakdo, kdor čuti v sebi „italijansko“ srce!... Pobalinstvo, uprizorjeno proti nam dan za dnevom, to pa je tisti znak „avite culture“, v katerem vladajo Italijani v primorskih deželah. Pobalinstvo na ulici, pobalinstvo povsodi, tudi tam, kjer bi ne smelo biti. V Primorju velja vedno geslo: Vse za Italijane, za Slovence pa — nič! Slovenska trobojnica ne sme več vihrti po primorskih deželah, tako so sklenili modri italijanski možje v istrskem deželnem zboru, zato, ker odslej se sme razobešati le italijanska zastava! Proč z vsem, kar je slovensko!

Podlost na podlost! Vrhunec iste pa so dosegli s tem, da so zaukazali državnemu pravdnistvu, naj dá takoj zapreti poslanca Mandiča, zoper katerega je naperilo tožbo radi žaljenja časti nekaj babur, nahujskanih od Italijanov!

Tako je, tako! Ves svoj zolč so izlili proti slovensko-hrvaškemu narodu in proti vladi, — sedaj pa je konec, deželni zbor istrski je zaključen.....

Pri nas jim ne gré tako gladko. V Trstu in v Kopru lahko zborujejo brez Slovencev in Hrvatov, pri nas pa to ne gré kar

reč... jedno teh zapestnic. — Ona je ubogala, odpela od levega zapestja svilen trak prevezen z zlatom. Marko je upognil koleno in ga prijel iz njene roke.

Ko so bile mize pospravljene, se je družba porazdelila v razne kroge, kateri so se začeli pogovarjati o dnevnih novostih. Komaj je bil nekdo omenil papeža in protipapeža, se je grof Del Balzo hitro polastil govorjenja in je pri tem dobil priliko, da se je skazoval z vsem znanjem latinščine in cerkvenega prava, kolikor ga je imel pod kožo. Tisti mladiči, ki niso umeli družega nego sukati svoj meč in jahati svojega konja, so se čudom čudili toliki učenosti. Vendar so se konečno nekateri naveličali tega občudovanja. Šinilo jim je v glavo, da imajo jezik tudi oni, in so začeli odhajati ta na jedno, uni na drugo stran, takó da so ostali tam le še kaki trije, štirje, in še ti so se pri prvi priložnosti, ko se je grof nekoliko oddahnil od govorjenja, z lepa odtegnili in se priklopili nekemu novemu krogu, ki je bil nastal iz vseh prejšnjih begunov.

Tam se je govorilo o viteških bojnih igrah, ki so bile razglašene tisti dan v proslavo imenovanja Azzona Viscontija za cesarskega namestnika. Po dolgem razgovorjanju, je izvelkel Lodrisio iz nedrij pergament rekoč: «Evo tu raz-

tako, kakor bi kdo mislil! Toča strašno jim je padla na glavo, zborovali! Vse žile napeli, da bi bili dobili v deželni zbor brezpogojno statista, ob katerega navzočnosti bi bili sklepali nakane proti goriskim Slovincem ter morda povedali tudi kaj sličnega kakor v Kopru in v Trstu, slišali bi bili morda tudi pri nas kako „visoko pesem“ o Italiji; pa saj to bi ne bilo končno nič čudnega, italijanska odlikovanja skoro vežejo človeka do kaj takega!

Pa nič ni moglo biti, ostalo jim je le zdehanje in pa kolcanje po klicih kakor „Viva l'Italia“! itd.

Trud svoj sicer nadaljujejo, ali upamo, da brez vspeha.....

Toda „le pustite, naj norijo“, naše ljudstvo se ob tem uči, veliko uči, odpirajo se oči marsikateremu, ki dosedaj se ni ničesar videl, in kadar vsa italijanska razdivjanost dozori do izbruha, tedaj bo stal tukaj tudi slovensko-hrvaški narod, ki bo vedel, kako obračunati s svojimi tirani!

Na naših slovenskih in hrvaških državnih poslancih pa je, da se zavzamejo v prvi vrsti za Primorje, da z energijo na pristojnih mestih ukrenejo potrebno, da se naredi konec laškim lopovščinam v naših pokrajinah, se predno ljudstvo samo poseže vnes.....

DOPISI.

Sarajevo, 29. velikega travna. — Potujoč po svoji državi je prispel srbski kralj Aleksander nedavno tudi na bosensko mejo. V Loznici ga je pozdravil v imenu Nj. Vel. cesarja Franciška Jožefa I. sarajevski general-major vitez Pohl. Pri dvorskem kosilu je napil kralj sledečo zdravico: „Gospod general! Njegovo Veličanstvo cesar in kralj Francisek Jožef I. je poslal Vas, da me v njegovem imenu pozdravite. Prosim, javite Njegovemu Veličanstvu mojo globoko hvaležnost. Mnogo mi je do tega, da mej Avstro-Ogersko in Srbijo občujem prijateljske razmere, a v prijaznosti, ki mi jo je Njegovo Veličanstvo izkazalo, vidim zanesljivo znamenje dobrih relacij izmed obeh držav. Pijem na zdravje Nj. c. i. k. apostolskega Veličanstva Franciška Jožefa I. Živio!“

Še prej se je mudil ruski polkovnik pl. Woronski v Plevlju, da bi izročil 2. peš-

glas, kakor so ga razglasili oznanovalci.

Vsa družba se je stisnila okolo njega, in on je začel brati:

«Poslušajte gospodje: knezi, baroni in plemenitniki, naznanjam vam velike bojne igre, ki se bojo vršile v Milanu v Lombardiji za mesec dni.

Da se odtegnemo lenobi, da si bomo vadili teló, in da si pridobimo slavo v orožju, ter naklonjenost prekrasnih in plemenitih žensk, katerih smo sluge, a zajedno da skažemo radost našega mesta in dežele, ker je bil milostljivi in svitli Azzone Visconti imenovan cesarskim namestnikom, smo sklenili mi spodaj imenovani vitezi, da priredimo bojne igre. Bomo tedaj na razpologo do solčnega vzhoda do zahoda vsakemu milanskemu ali vnanjemu vitezu, kateri se primerno izkaže.

Zaznam dejanj.

Prvo dejanje na konju v ograji, štiri udarci s sulico in še jeden za miljenko.

Drugo dejanje, borenje z mečem na konju: bojeval se bo na vsaki strani po jeden, po dva, ali pa vsi, kakor izvolijo reditelji boja.

Prirejevalci bojnih iger pripravijo napadovalcem na izbér sulice jednake

polkovniji, ki nosi ime ruskega cesarja Nikolaja II., sliko svojega gospodarja. Ruski gost je h: naravno najino sprojet, a vse zdravice, ki so se pri tej svečani priliki govorile, so jasen dokaz odkritosrčnega prijateljstva ne samo obeh mogočnih vladarjev, ampak tudi njihovih podložnikov.

Poročil sem vam že, kako je pastirski list carigradskega patrijarha poparil hujskače tukajšnjih Srbov. Vendar nekatere novine, ki se zmerom sanjajo o veliki Srbiji, dražijo dalje narod. Trde, posebno zagrebški „Srbobran“, da je pastirski list v srbskem prevodu pokvarjen ter da je sledeče glavno mesto navlašč izpuščeno: „Skofom se nalaga, da z očetovsko ljubeznijo postopajo z narodom, da se mu približajo ter z njim pomirijo, a se ojstro jim priporoča, da tujuo-drugoverniku ne dopuščajo mešanja v cerkveno-bolske stvari pravoslavnega srbskega naroda“.

Tukajšni duhovni časopis „Istocnik“ donaha v 8. številki grški izvirnik pastirskega lista, iz katerega se more vsakdo prepričati, da je točno prestavljen, da so torej vse v tem obziru izrečene sumnje popolnoma neosnovane.

Ker pa zaslepljenci ne bodo morebiti tudi tej izjavi verjeli, piše glasilo carigradskega patrijarha „Ekklesiastiki Alithia“ (Cerkvena resnica) v številki od 19. maja sledeče:

„Srbski časopis „Srbobran“ in po njegovi izgledu druge srbske novine so trdile, da je v bosenskem oficijoznem „Istocniku“ obelodajenem tekstu poslednega pastirskega lista patrijarhata in sv. sinoda pravoslavne narodu eparhij Bosna, Hercegovina in Zvornik izpuščeno mesto, ki se nanaša na velevažno stvar, kar je jako čudno, ter da je naravno, da srbski zastopniki nadaljujejo svoj trud in da se patrijarhat ne brani, prijemati nove pritombe.

Pooblaščenici smo izjavili, da so te vesti „Srbobrana“ brez vsakega temelja. Od tega časopisa citovano mesto je fantastički izmišljeno ter se ne nahaja v oficijelnem tekstu patrijarhovem in sinodalne enciklike.

Kar se pa tiče četirih oseb, ki so pred nekaterim časom prišle iz Bosne in Hercegovine z raznimi vlogami, nimajo po končnej odloki sv. sinode tukaj nič več iskati in upati. Naložilo se jim je torej, da se vrnejo domov ter da patrijarhatu ne izročajo več prošenj, ki se ne morejo v nobenem obziru uvaževati“.

To je jasno ko sonce. Obžalujemo pa siromašni narod, ki se da od takih lažitorb zapeljati in za nos voditi. Po gornjih izjavah vendar ne morejo več dvomiti, da

dolgosti in debelosti, prav takó tudi meče.

Če kdo udari konja, bo odgnan.

Kdor polomi več sulic in se bolje izkaže, ta dobí v dar železno bojno opravo.

Napadovalci pridejo k koncu bojišča, da se dotaknejo s sulico kakega ščita tam obešenega, ali tudi mnogih, ali celó vseh, če jim bo ljubo; tam najdejo bojnega uradnika, kateri jih uvrsti mej bojevnike.

Napadovalci bodo tudi morali prinesiti bojnim uradnikom na določeno mesto svoje ščite in orožje; te si potem zopet vzamejo pred začetkom bojnih iger. Namesto njih sme prinesiti orožje tudi kak drugi plemenitnik. Ako ne bodo ščiti razpostavljeni ob določenem času, se jih kasneje ne sprejme brez dovoljenja prirejevalcev ter svitlega in veličastnega Gospoda cesarskega namestnika.

In v znak, da je to resnično, smo podpisali svoja imena.

Tu se je bralec vstavil.

«In podpiši?» so poprašali nekateri, «kažite, kažite!»

«Evo tudi podpise: «Sacramento Lirprando. — Ottorino Visconti. — Bronzin Caimo. — Pinala. — Pietro Meraviglia. — Jeden Tanzo. — Dva Biraghi. — Dva

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

—*

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Grof Del Balzo je zadnji dobil svoj dar. Marko mu je bil prihranil odličnega sokola. Prijel ga je tudi on z upognjenim kolonom iz rok svoje hčero in je tudi kakor vsi drugi poljubil rob njene oleke; a dvignivši se, ni mogel premagati svoje očetovske radosti, in objemši jo okolo vratú jo je poljubil na čelo rekoč: «Moja hči, Bog te blagoslovi!» na kar je zopet zaorilo glasno odobravanje po celi dvorani.

Ko je ponehal šum, je dejal Marko deklici: «Prelepa in prevljudna kraljica, ali naj jaz jedini med vsemi temi vašimi zvestovdanimi ostanem brez darú iz vaših rok? Če ni moja prošnja predrzna, ali bi se smel nadejati od vas koščeka traku, verižice ali niti, sploh kakega znamenja, da ste me vzprejeli za svojega viteza in služabnika?»

Deklica je bila vsa zbegana in vznemirjena. Toda oče ji je rekel naglo: «Daj, snami s sebe kaj... le hitro kako

nimajo od nobene strani podpore in pomoči, razun od naše države, ki je že storila toliko za njihov napredek. Vlada potroši v svrhe srbsko-pravoslavne cerkve vsako leto nad 230.000 gld., a v vsem je izdala do sedaj 2.500.000 gld. Ali za danes dovolj!

Iz Kobarida. — Ko sem poslal pojasnilo na dopis „iz Kobaridskega Kota“, priobčenega v 35. št. „Soče“, ni bil moj namen, podati se v nadaljevalne prepire z g. dopisnikom omenjenega članka in z njegovimi pristaši, ampak menil sem le vso stvar v kratkih potezah istinito pojasniti. Mislim, da bo pravde konec, a varal sem se. Zadel sem namreč v sršenovo gnezdo, ker sem dregnil tam, kjer rana najbolj skeli. Vsled tega ne more g. dopisnik še mirovati, ampak udriha v „Sočini“ št. 40. in 42. z vso silo naravnost po moji osebi.

G. dopisnik pravi, da dopis gosp. župana, cerkovnika in občinskega tajnika je spčetka prav lep, dokler ne pride iz peresa priimek Urbančič. No, g. dopisnik, to spoznam tudi jaz, da vam to ni ljubo, saj pregovor pravi, da „resnica v oči kolje“. Zatele ste Vi! Kdo je začel prvi trositi naše novice po svetlu? Od moje strani gotovo ni ne bilo pristo nič v javnost, akoravno imam povoda dovolj zato!

Torej, če ste slišali kako bridko resnico, ste sami krivi; vsled Vašega dopisa je bila moja dolžnost, vso stvar pojasniti, na izmišljotine in zavijanje resnice jaz gotovo ne morem molčati.

G. Urbančič, se li morebiti sramujete, ker ste pred štirimi leti cerkovnika toliko silili, da naj sprejme županski jarem, v katerem bi sedaj raje samega sebe ali pa svojega „Benjanima“ vpregli, ako bi ne bilo grozde prekislo, katero pa tudi za Vas ne boče nikoli dozorelo. Vedeli ste namreč takrat, da cerkovnika neobhodno potrebujete, kajti ako cerkovnik takrat ni bil obljubil, da sprejme županski jarem, bi ne bila pršla ta stranka do zmage, in županstvo bi bilo ostalo pri starem, ter sodišče tam, kjer je bilo takrat določeno. In potem se še upate trditi, da sam jaz le vam zahvalo dolžan za župansko čast. Ali ni baš nasprotno, dragi g. Urbančič? Le Vi ste cerkovniku hvalo dolžni, da je sodišče pršlo na trg, in sicer ravno vam pred nos! Brez cerkovnika bi se ne bilo to nikoli zgodilo, kar ste celo sami o priložnosti priznali, no v dotičnem dopisu se pa vse zavija. Zdej stopite pa Vi na sonce, da se moje kosti preveč ne ogrejejo!

Dalje pravi g. dopisnik, da je celo starasinstvo, in tudi župan sam, g. Urbančiča prosilo, da naj nam nemudoma priredi provizorične prostore za c. kr. sodišče. To je tudi le iz trte izvita neresnica, kar lahko dokazem s podpisami od starasinstva.

Dne 9. maja 1898. je bila komisija v Kobaridu, katera se je z Vami, g. Urbančič, pogajala za najemščino Vašega poslopja. Poudarili ste jej ga pa sami, u. hočete privedi v taisiem potrebne prostore za urade. Takrat pa ni bilo celo starasinstvo pri komisiji navzoče, ampak župan in z Vami vred štiri podžupani iz Kobarida in starasina g. Ivan Gruntar. Do dneva, ko je prišla komisija v Kobarid, pa še nobeden ni vedel, da mislijo za enkrat provizorične prostore za sodišče najeti. Torej kje, in kedaj Vas je starasinstvo za to prosilo?

Tudi bi Vas ne bilo potreba za to prositi, ker tisto pobožno željo, da bi zamogli Vaše poslopje v ta namen porabiti, ste gojili v svojem srcu že od leta 1895. Takrat ste v prvič svoje poslopje omenjeni komisiji ponudili, pa vam je Vašo ponudbo odklonila, ker ni imelo poslopje potrebne

širjave; bilo je namreč za cele tri metre preozko kakor se je sam g. inženir Mahnič še dne 9. maja 1898. izrazil, ko je Vaše poslopje v drugi premeril.

Torej vidite, g. Urbančič, da to je že pogrešek, da ni po načrtu zidano, ampak moral se je le načrt po poslopju napraviti; ker čevlji se v silo obuje, dasiravno tišči, dokler se bolj primerne ne napravi. Drugih vseh se mogočih nedostojnostij ne bom tukaj omenjal, ker bi mi zamogli očitati, da hočem ves žolc na Vas izliti. To prepustim drugim strokovnjakom in pa gospodom uradnikom. To pa hočem rad priznati: Ko se takrat z go. uradniki radi najemščine niste mogli pogoditi, smo Vas nagovarjali, da se dajte, ker lahko pozneje dovršeno poslopje v druge namene porabite, ako že mislite v resnici taisto kedaj za stanovanje prirediti. Ako bi pa ne bili hoteli Vi tega sprejeti, je bil pa drug mož za to pripravljen, ki bi bil za to potrebne prostore napravil, kateri pa Vas ni hotel izpodrinuti, ko ste že Vi svoje poslopje za to ponudili.

Iz tega tudi spoznate, da občina ni vam v tem obziru nikake zahvale dolžna, kakor Vi to od ne zahtevate.

Dalje pravi g. dopisnik, da g. Urbančič dvomi, da bi vlada kedaj sodnijsko poslopje sezidala, in da dvomi z njim večina prebivalstva, ako ne vsi z županom vred. Na to vam dam sledeči odgovor: Jaz nimam nikakega povoda o tem dvomiti, ker sem slišal od merodajnih oseb, da se bo prej ali pozlej zidalo, t. j. eno ali dve leti pozneje. To mi je ustmeno zatrdil sam predsednik c. kr. okrožnega sodišča v Gorici blag. gosp. vitez K. Defacis, ko sem bil v preteklem poletju pri njem v Gorici. Dne 9. septembra l. 1898. pa ste bili tudi Vi, g. Urbančič, navzoči, ko sta blagorodna gospoda predsednik c. kr. viš. deželne nadsodnije iz Trsta in predsednik c. kr. okrožne sodnije iz Gorice pregledovala prostore hšt. 53 v Kobaridu. Omenjena gospoda nista imela načrta pri sebi, zatorej sta vse natanko izpraševala, kako bo poslopje obrnjeno, kje pride sprednje pročelje, kje zadnje, kakova bo dolgost, kje bo dvorišče, kje zapori itd. Oba visoka gospoda sta izrazila svoje popolno zadovoljnost o lepi legi stavbenega prostora in se izrekla, da, ko se to izvršilo bo imela občina prav lep trg, ter sta tudi pripoznala, da občina ta prostor neobhodno potrebuje. Dalje je predsednik višje deželne nadsodnije G. pl. Kindinger vprašal, aka bi radi odstopa omenjenega prostora za razširjenje trga nekoliko prostora za napravo uradnih poslopj primanjkovalo, ali bi hotel g. Devetak toliko prostora prodati. Na to je rekel g. inženir Mahnič, ki je bil pri komisiji navzoč, da ne bode potreba nič prostora prikupiti. Prostora namreč se vedno zadosti ostaja, kolikor ga vlada za svojo potrebo rabi, akoravno odstopi občini za to naproseni prostor, ter ob enem se je g. inženir tudi izjavil, da stavbeni prostor je tehnično preiskan ter kot popolnoma sposoben spoznan za to rabo. Torej, g. Urbančič, vidite, da nimam nikakega povoda dvomiti, ker takim gospodom verujem, kakor bi nam gg. duhovniki z lece propovedovali! Tudi bodite uverjeni, da takošni gospodje niso vsak dan drugačnega mnenja, kakor Vi mislite, ampak kar enkrat sklenejo in podpisajo, tega se držijo, t. j. pogodeb in zakonov.

(Konec pride).

Domače in razne novice.

Našim županstvom zastran ljudskega štetja. — Naša županstva v goriskem okraju (— ali tudi drugod? —) imajo zdaj polne roke zaradi priprav za prihodnje ljudsko štetje. — Največ dela imajo zaradi „dopolnjenja hisnih števil“ po vseh (ne občinah). Da jim delo olajšamo, je natisnila naša tiskarna potrebni „Obrazec A.“ Prodaja po 3 kr. iztis in poštnino. — To smo storili na ljubav nekaterih gg. županov, ki so nas prosili, kajti dobička nam pri tem delu ne kaže, ker vsako županstvo potrebuje le male število pol. Na polo gre okoli 100 števil.

Priznanje našim poslancem. — Gosp. dr. Gregorčiču kot predsedniku slovenskega deželnozbornskega kluba je došlo naslednje pismo:

„Starasinstvo občine Šmarje pri Ajdovščini se popolnoma strinja s postopanjem Vašim in Vaših gg. tovarišev, deželnih zastopnikov v sedanjem kritičnem položaju, ter vam izreka svoje popolno zaupanje na Vašem sedanjem neustrašenem postopanju in delovanju, želeče, da tudi v prihodnje odločno delujete v blagor milega nam naroda, ki vam je poveril zastopstvo težej v narodnem in gmotnem obziru večine naše dežele.“

Osebnosti. — Njegovo Veličanstvo je imenovalo kanonika dr. Fr. Sedeja v Gorici članom deželnega šolskega sveta za Gorisko-Gradiščansko za še ostali čas sedanje funkcijske dobe.

Računski svetnik Stefan Bajec je imenovan višjim računskim svetnikom in predstojnikom računskega oddelka pri finančnem ravnateljstvu v Trstu.

Smrtna kosa. — V nedeljo je umrl v Medani preč. g. Mart. Zucchiat i v sta-

rosti 70 let. Od l. 1880 do 1894 je bil župnik v Gorici pri sv. Roku, kjer je bil splošno priljubljen.

Pogreb je bil danes. Naj v miru počiva!

Prijateljem, znancem in sobratom od katerih se nisem mogel osebno posloviti reči: „Z Bogom! Na svidenje!“ — Ivan Koršič, kapelan pri c. in kr. mornarici v Pulju.

Sv. birmo je delil nadškof v nedeljo v St. Petru, večeraj v Mirnu, danes v Sovodnjah, jutri bo v Vrtojbi, v četrtek v Bilih in v soboto v Rentah.

Kardinalske klobuk našemu nadškofu princesca monsign. Giulio Celli, tajni komornik Njeg. Svetosti ter Conte Camillo Pecci, častni stražnik Njeg. Sv. Tako je oficijalno določeno.

Premembe v duhovniški službi. — Č. g. Alojzij Bratina gre za spovednika na sv. Goro, v Mirnik gre č. g. Jožef Vidmar, kurat na Bajnsicah, v Bajnsice pride č. g. Karol Perinčič, župnik v Soči, kot administrator v Soči gre č. g. Al. Matelič, kapelan v Tominu. Č. g. kapelan Alojzij Pavlin gre iz Štjaka za drugega kaplana v Komen, v Komenje gre č. g. ... Sv. Luciji.

Kakošno bodi „Slogino“ glasilo? (Dalje). — Ako se bavimo z oziranjem na zadnji občni zbor „Sloge“ nekoliko obširneje s tem predmetom, je to zategadel, ker se nam zdi dve potrebi: prvič to, da zavrnamo nekatera tendenciozna kritikasterstva, drugič pa, da bo jasno razmerje „Soče“ do „Sloge“ in — ostalega slovenskega občinstva.

Zadnjič smo obširneje odgovorili g. Bajtu, nadučitelju v Ajdovščini, ki gori v ljubezni do goriskega lahonstva in obsoja „Sočo“, ker baje ta dela zdražbo med Slovenci in ljubeznivimi našimi lahotniki. — Danes se nam je baviti z g. Gašparjem Likarjem, trgovcem v Gorici, ki tudi čuti potrebo, porabiti vsako priliko, da more narditi po „Soči“. Govoril je na zboru tudi on, in sicer v svojem stereotipnem slogu zadnjih 9 let. Prav enako je pisaril in govoril že nestetokrat — zato naj mu danes odgovorimo enkrat za vselej.

Gosp. Gašpar Likar je torej govoril in zopet enkrat javno pokazal svoje občje znano sovraštvo, katero goji do znane — o sebe. Dejal je, da „Slogino“ glasilo bi moralo biti pisano zmerno in ne udrihati po — o sebah, kakor je delala „Soča“, ki je obesila na kol vsakogar, kateri ni bil ljub neki osebi, itd. itd.

Kaj je hotel doseči g. Likar s svojim besedenjem, to je bilo takoj jasno vsakomur. Zato je tudi žel obče preziranje in navzoča zastopnika „Soče“ nista čutila nikake potrebe, da bi mu kaj odgovorila. — Za siršo javnost, ki ne pozna takó notanko Likarjevih spletkarenj proti „Soči“, bodi ta-le odgovor:

Res je, da so prihajali v „Soči“ tekoma let razni dopisi, članki, itd., ki so bili naperjeni proti tej ali oni osebi. Vsakdo pa, ki se količkaj bavi z žurnalstikom, ve prav dobro, da je taka naloga v uredništvu samem najneprijetna, ker prinaša navadno listu in uredništvu škodo in težke ure. Tekom let smo imeli veliko število prav hudih volilnih in političkih bojev v deželi; boji pa se bojujejo z vojsko prijateljev proti nasprotnikom. In prav politika „Sloge“ je vsakikrat zahtevala, da je „Soča“ nastopala proti raznim osebam. Taki „napadi“ so prihajali iz najrazličnejših krogov. In zdaj pride Likar in zahteva, da takó bi ne smelo biti, in zahteva list, ki bi takó ne pisal. Stavimo glavo, da bi isti Gašpar Likar poslal že za prvo številko kakega novega lista sestavek — poln strupa proti — neki neljubi mu osebi v Gorici!

V naši deželi je pričelo v zadnjih desetih letih na sploh neko živahnije življenje. Le pogledjmo na deželo, kjer ne minejo volitve brez hudih volilnih bojev vsaj med dvema strankama, na kar sledé rekurzi, pa zopet nove volitve itd. Največkrat so vzrok osebosti. Mi smo se otresali dopisov o takih bojih, kolikor smo mogli, a vedno ni slo po naši želji. In takó je bil marsikdo opran v „Soči“. Ali naj se zapiše vse to na rovaš uredništva ali celó, po Likarjevi želji, jedne same osebe?!

In takó bi lahko nasteli še drugačnih vzrokov, zakaj in odkod marsikaka osebostna zbadanja v „Soči“. — Ali kaj bi to pravili! Saj je vsakomur znano, da ideje ne plavajo same po zraku, marveč jih nosijo ljudje, — enako se boji le po ljudeh bojujejo. Zato je le naravno, da tekoma let pride marsikaka oseba na časnikarsko rešetó. — Ali naj bo za take „grehe“ le uredništvo odgovorno? Seveda, je še veliko vprašanje, kdo je grešnik, ali „Soča“, ki je „obesala na kol“, ali pa Likar, ki je hotel ob tej priliki zbrati okoli sebe in proti „Soči“ vse tiste, ki so na „Sočo“ morda še vedno nejevoljni, ker so bili „na kol obešeni“. Spekulacija ni bila slaba, — jedoch man kennt die Absicht und man wird — nicht verstimmt!

Toda vsaka nedoslednost in nepoštenost se mašuje sama po sebi — in takó tudi pri Likarju. Zakaj ima Gašpar Likar „Sočinega“ založnika v zelodu, je sam često pravil; na pričo lahko pokličemo štiri učitelje, katerim je pripovedoval pred leti „pri zvezdi“ v Gorici. Povedal je namreč sam, da mu urednik „Soče“ ni hotel sprejeti nekkih poslanc, naperjenih krivično proti nekaterim osebam. In to je deloma

resnično. Likar je menil, da mu bodo vsi predali „Soče“ odprti, da bo udrihal po neljubih mu osebah in kričal „Svoji k svojini“, dočez je sam zvesta podružnica velelaške tvrdke Skertove. In ta mož se oglasa proti „Soči“, ker „obesa na kol“. Imeli bi mu še marsikaj povedati, toda bodi dovolj. Celó vrsto let ga puščamo povsem na miru; dasi je bila večkrat prilika, da bi ga morali imenovati, toda iz obzira na nedolžno rodbino smo metali v kos glasove iz najrazličnejših krogov. Njegovo jezikanje dan za dnemom se pač že dovolj samo nad njim mašuje. — Takó je, g. Gašpar, in ne drugače.

Znaki „avite culture“. — Laske barabe so prerezale trgovcema gg. Kopaču in Kutinu pregrinjali v prodajalnicnih oknih. Čudno, da teh ljudi „pri delu“ nikdo ne zasaci!! Kje je bil tisti čas šjor Matika, da bi bil prijel barabe!?

„Un certo arciduca“. — Nadvojvoda Stefan je bil kupil otok sv. Katarine pri Rovinju. V istem mestu izhajajoči list „Idea italiana“ je na to prinesla vest, da je kupil otok „un certo arciduca“. Nadvojvodi je pršlo to „do uses in ker mu ne more biti vse jedno, če se takó govori o njegovi osebi, je otok zopet prodal.

Na tak način pišejo o členih vladarske rodbine.

Obravnava proti „Corrjeru“ radi zaljenja časti društva „Austria“ v Korminu bo na Dunaju pred porotniki tekoma tega meseca. Obravnava utegne biti zanimiva za razmere, katere se vedno lepše odkrivajo v Gorici in v Furlaniji.

Visintin, to je tisti mož, ki je hotel razpečati nekaj pisem „dr.“ Codermaza, ko so ga bili izpustili iz zapora, kakor smo poročali svoj čas, je zopet v zaporu. Iz Gorice je bil izgnan, ali kljub temu se je predrznil priti zopet v mesto, kjer pa so ga prijeli ter odvedli nazaj k „prijatelju“ Codermazu.

Tombola v Sovodnjah. — Dne 18. t. m. priredi veteransko društvo v Sovodnjah tombolo. Začetek ob 4½ pop. Dobički: 80 gld. tombola in 40 gld. činkvina. Izdanih je le 3000 srečk. Godba iz Mavhinj bo svirala pred tombolo in po nji — s plesom. Zvečer bodo umetni ognji.

V Vrtojbi je bila v nedeljo veselica tamosnje Čitalnice na dvorišču Lasičeve gostilne. Udeležba ni bila preobilna, posebno ne iz Gorice, dasi je bil krasen dan. Naši meščanje gradó namreč najraje tje, kjer ni mogoče priti v večjo doliko za narodom po okolici, marveč da so lepó sami zase. — Spored se je dobro sponesel. Opomniti pa moramo, da so bile pesmi preteške za okolišanska grla. Igra se je dobro dovršila. — Čitalnica gotovo ni imela gmotnega dobička od te veselice!

Vipavska železnica. — Od 29. do 31. maja, 2. in 6. junija se je vsrtil politični obhod za nameravano progo Vipavske železnice od postaje južne železnice v Gorici pa do postaje Dornberg. Nova proga zavije iz kolodvora južne železnice približno na oni točki, kakor je bila svoječasno nameravana proga proti Biljam, v precej ostrem loku ter preseče plodovito polje St. Andreja, Gor. Vrtojbe in St. Petra do postaje St. Peter, ne daleč od ukrajne ceste, ki vodi iz St. Petra v Vrtojbo onkraj cerkve St. Peterske. Odtod zavije železnica čez skladovno cesto v Dornberg, se zarije v precej globoki prerezi čez posestvo znanega čevlčarja Richterja, preseče klanec skladovne ceste nad St. Petrom ter sledi zdaj na levo, zdaj na desno skladovni cesti po grofovi dolini do postaje Oveja draga, ne daleč od znane krčme, ob skladovni cesti proti Bukovici. Od tam krene železnica na Lijaško polje, premosti Lijak severno od skladovnega mosta, ter se ustavi v postaji Prvačina pod cerkvijo; od tam teče naravnost pod Dornberg. Za sedaj ostane ta železnica lokalna, vendar se ima zgraditi od Gorice do Prvačine tako, kakor vsaka železnica prve vrste. Po namenu vodečih krogov naj bi služil ta kos vipavske železnice svoj čas državnim železnicam od Predela ali od Bohinja po Soški dolini mimo Gorice čez Branisko dolino in Kras v Trst. Od prvaške velike postaje bi se nadaljevala krajevna Vip. železnica, kateri bi bila prva postaja Dornberg in zadnja Ajdovščina ali trg Vipava ali St. Vid na Kranjskem. Državna železnica bi imela veliki svoj kolodvor na sedanjem živinskem trgu za gradom. Dvigala bi se enakomerno od Prvačine pod Tabrom pri Dornbergu po Braniski dolini navzgor, predobila vih, na katerem stoji Stanjel, ter se ustavila v velikem kolodvoru v Koprivi na Krasu. Od tam bi se odcepila ena veja proti Štorjam na Razdrto in Postojino, druga glavna veja bi se nadaljevala proti Dutovljem skozi prodor pod Repentabrom na Občine, skozi drugi predor obmejnega hriba itd. Trebčani ob ronku gorá proti Riečanjem, kjer bi se združila z državno železnico, ki prihaja od Divače proti državnemu kolodvoru sv. Andreja v Trstu. Za zedaj ni imela komisija druge naloge, kakor zagotoviti nárt krajevne železnice od goriskega mesta do Ajdovščine, oziroma do Dornberga. Postaje te železnice so: Gorica južni kolodvor, St. Peter Oveja draga, Prvačina po prvotnem načrtu pred vasjo, Dornberg, Batujc-Selo, Kamnje Dobravlje, Sv. Križ, Cesta in Ajdovščina. Po sebi se razume, da država odplata deželnim

interesentom svoj čas vse doneske, in ne- dvojno je, da država ne prepusti svoji usodi interesentov ostalega kosca proge od Prva- cine pa do Ajdovščine. To opazko moramo storiti posebno proti hujskanju od gotove strani, češ, da se je naše ljudstvo speljalo na led, ko se je pridobilo za to, da osnovno glavnicu za Vipavsko železnico samo založi.

Zopet pogajanje? — Čujemo, da ita- lijanski poslanci se hočejo z nova začeti pogajati s slovenskimi, kako bi omogočili redno delovanje deželnega zbora. Radi tega so imeli slovenski poslanci večeraj sejo, v kateri so se pogovarjali, kaj ukreniti. Italijani so zviht in bi radi ujeli Slovence bodisi na ta ali oni način, da bi deloval deželni zbor njim v prilog. Da bi bilo Italijanom res do tega, spraviti se s Slovenci, o tem ni govora. Za to pričakujemo od naših pos- lancev opreznosti gledé na italijanske zanjke.

Surovost italijanskih otrok. — Ko je slo- v. četrtak po procesiji nekaj slovenskih učencev skozi „Passaggio Edling“, so jih začeli italijanski učenci tankajšnje šole zmerjati s „ščavi“ in zraven so pobirali prah ter ga n.etalji v slovenske otroke. Italijanski učitelji so to videli, pa zmenili se niso za to. — jim je bilo najbrže vse v redu.

G. Bajt, ali se tudi tegane sme pisati? Ali bi bilo Vam kot učitelju v svoji „sprav- ljivosti“ z Italijani prav, da se dela takó s slovenskimi otroki v mestu? Kaj pravite?!

Društvo „Šolski dom“. — (V. izkaz od 1. do 31. maja).

Vplačali so:	gld. kr.
Bežek Viktor, c. kr. prof., za april in maj	4.—
A. Stupica v Nabrežini	2.—
J. Bizjak v Dornbergu	0.50
Balič Jernej v Sempasu	0.20
„Rezi“ daruje 1 K. za „Šolski dom“ iz hvalečnosti, da so ji prinesli bršljan, potreben za pranje zimске obleke	0.50
Lapanja Ivan, dež. poslanec, inženir itd. na račun ustanov- nine se	25.—
Županstvo v Rihembergu na račun ustanovnine se	30.—
Hiereos	2.—
Nekdo	2.—
Schlunder Jos., vikar v Gabrovici	5.—
Kerkoč Štefan, vikar v Lokaveu	5.—
Svetiče Fran., — Štorje — Sežana	2.—
Volilo po rajnemu mons- gnoru Ivanu Kumarju	200.—
Kopac Jernej, svečar v Gorici, daroval	3.30
Premrov Ludovik, žel. uradnik v Gorici	5.—
Zamorec v gostilni „Pri Posti“ na Grahovem	2.10
Duhovnik iz okolice	1.—
I. K. A. 12. obrok ustanovnine	25.—
Ples Miroslav, zupan Devinski	5.—
Skocič Jos, dekan Devinski	5.—
Po poroki gden. Viktorije Cernatié z Antonom Cigojem v Sempasu z geslom: „Bog — narod in dom“ po gospici Angeli Cer- natié nabrano	5.65
skupaj	330.25

Vsled prejšnjih izkazov 4.027.68 1/2
Do 31. maja torej došlo 4.357.93 1/2

Odbor društva „Šolski dom“.

Volitev župana v Ajdovščini. — Po- ročajo nam iz Ajdovščine: Dne 31. m. m. je bila v Ajdovščini volitev župana in dveh podžupanov. Županom je izvoljen g. Ant. Lokar. — Po petintridesetletnem žu- panovanju velezasluznega g. D. Godine prične sedaj takorekoč nova doba v občins- kem uradu. Čudežev se sicer ne pričakuje, pač pa kaj več živahnosti.

Prvim podžupanom je izvoljen g. Ig. Kovač, drugim pa g. Jak. Bolafio.

Priziv proti občinskim volitvam, o ka- terem smo poročali svoj čas, je bil ovržen v vseh točkah. Volitev se je vršila popolnoma po programu napredne stranke povsem mirno in dostojno, skoro vzorno.

Streljanje proti toči. — Dokazano je, da streljanje v oblake ni vraža, marveč da pomaga, ker vzroči spremembe v zraku in oblakih. Pogosta toča, zlasti v zadnjih časih, je zbudila tudi naše Brice, da hote napraviti več strelah postaj. Več občin je že storilo primerne korake. — Vlada daje v te namene smodnik po znizani ceni.

Bratje in sestre, vse dosežemo z gorečo molitvijo! — Knjižico, katero smo že omenili v listu, je spisal proč. g. kapelan na Placuti Kovačič. Razpečava jo pa An- ton Rejca, stanujoč v dietro al Castello v Gorici št. 4, in ne več cerkovnik pri Sv. Ignaciju na Travniku.

Cisti dobček se obrne v dobre namene. Knjižica stane le 10 kr. ter je prav prikladna za mladino. Zato je upati, da dobi obilo kupcev. Kdor želj kupiti ali dobiti jo na ogleđ, naj se obrne samo do Ant. Rejca.

Zgubljen. — V stolni cerkvi so nasli pred tremi tedni dve svoti 60 in 10 gld. Kdor je zgubil, naj se oglasi pri tamosnjem cerkvenem uradu.

V Rastelju je zgubil nekdo včeraj 6 malih ključev, enega pa so nasli za vojašnico. Poprašati je na redarstvu.

Listnica. — G. I. S. v V. Ne moremo porabiti.

Razgled po svetu.

K položaju. Kriza se je zopet zavlekla za nekaj dni, ker hoče baje ogrska vlada priti na Dunaj, sicer z istimi zahtevami vendar v novi obliki. Za uredenje teh zahtev v novi obliki pa treba časa. Szell se je v tem oziru že dogovoril s parlamentarnimi skupinami, ki so sklenile znani dogovor.

Ministerski predsednik je izjavil pri seji poslanske zbornice dne 3. t. m. sledeče: Ko sem določil prvo sejo po binkoštnih praznikih, sem upal, da bodem mogel stavi- ti zbornici konkretne predloge glede na- godbe. Razmerje obeh državnih polovic je do konca leta uravnano, konečna nagodba pa mora biti rešena čim prej. — Prejšnja in sedanja vlada sta se trudili izvesti na- godbo v smislu člena XII. iz l. 1867, toda to upanje se ni uresničilo. Pričela so se iz- venparlamentarna pogajanja, ki žal še niso končana. V svesti si svoje odgovornosti mor- am izjaviti, da je prav lahko mogoče, da se pojavi kriza za avstrijsko ali pa za ogr- sko vlado.

V ogerskih političnih krogih se govori, da namerava vlada dunajskega kabinetu noniditi kompromis glede nagodbe, in da se o tej ponudbi posvetuje s parlamentarnimi strankami.

Dunaj 5. Nekateri dunajski listi govore zopet, da pogajanja za obnovljene pogodbe ne bodo imela uspeha in govore o odstopu grofa Thuna, kakor o gotovi stvari. Med imeni onih, ki utegnejo postati naslednikom grofa Thuna je tudi ime sedanjega namest- nika na Češkem. Vse to pa so za sedaj brzcone le ugibanja, kajti ravno sedanji namestnik češki bi skoro gotovo naletel na nasprotno od strani Čehov, kajti vedenje njegovo je bilo v zadnji čas skoraj demon- strativno nasprotno Čehom.

Dunaj, 5. junija. Listi poročajo, da bo v sedanjih pogajanjih mej avstrijsko in ogrsko vlado na posebno željo cesarjevo posredoval zunanji minister grof Goluhovski.

Dunaj, 5. junija. Včeraj so se dalje časa posvetovali ministri Thun, Goluhovski in Kallay.

Dunaj, 5. junija. Iz Budimpešte poro- čajo, da se je vršil včeraj ministerski svet, ki se je pečal s kompromisnimi predlogi, na katerih podlagi se nadjajo ogrski ministri sporazumiti se z avstrijsko vlado. Sklenilo se je tudi, da se ministri podajo jutri na Dunaj.

Dunaj, 5. junija. Ogrski ministri še niso prišli sem, dasi je bil že za sinoči naznanjen njihov prihod. Tudi ni znano, kdaj da pridejo. Domneva se, da še niso dokončani njihovi dogovori z ogrskimi strankami glede kom- promisnega predloga.

Lloydov parnik „Semiramis“, ki je prišel iz Aleksandrije, je prebil v soboto ob 5. uri popoldne kvaranteno v lazaretu pri sv. Jarneju ter se podal v novo luko. Pot- niki in moštvo so bili popolnoma zdravi.

Nadzorniki obrtnih zadrug. „Wiener Zeitung“ prijavlja naredbo ministerstva notranjih del in trgovinskega ministerstva glede institucije nadzornikov obrtnih zadrug. Ti bodo podrejeni trgovinskemu ministerstvu. Vjemale jih bodo izmed političnih uradnikov, a pristopna so njihova mesta tudi drugim kvalifikovanim uradnikom. „Wiener Ztg.“ prijavlja tudi opravilnik teh novih uradnikov.

Srednje šole v Galiciji. — Po sta- tistikah šteje Galicija 7 milijonov prebivalcev ter ima 30 gimnazijev in 6 realk. V gimna- zijah je letos 16.441 dijakov, na realkah pa 2451; obisk na slednjih se množi od leta do leta, gimnaziji so prenapolnjeni.

Požarov v letu 1898. v Avstriji je bilo 8189, ki so uničili 17593 poslopj v skupni vrednosti 22.981.000 gld. Zavarovanih je bilo poslopj 13032 za 16.086.000 gld. V 683 slučajih so zažgali ljudje sami, v 488 slučajih je provzročila požar strela. V zadnjih 25 letih je pogorelo 345839 poslopj v vred- nosti 413.482.000 gld. Najmanj požarov je bilo l. 1879., namreč samo 4834.

Premogarji na Saksanskem so za- htevali 10% zvišanje meзде. Ako podjet- ništva ne ugodé tej zahtevi do 17. t. m., začno generalni štrajk, katerema se utegnejo pridružiti tudi premogarji na Češkem.

Novi koledar. — Anglež Hall iz Highburya si je izmislil nov koledar. Po tem koledarju bi imeli dnevi vsakega meseca pasti na iste dneve v tednu, in poleg tega bi leto ne šlo 12, temveč 13 mesecev, in se bi ostal jeden dan, kateri Haal stavi na dan novega leta ter ga krsti z 0 (niclo) janu- varij. Ostalih 364 dni deli potem na 13 mesecev po 28 dni, trinajsti mesec pa ime- nuje „kristember“, ker v njem bi imeli Bo- žič. Tako si je uredil leto Anglež Haal; kam pa hoče vložiti tristošestidesetletni dan pre- stopnega leta, tega še ni „pogruntal“.

Sredstvo k varčnosti. — Da se otroci privadijo že zgodaj varčnosti, zato je v Bel- giji veliko zanimanje. V Monsu so uvedli hra- nilnične knjižice za otroke. Vsak ko se po- rodi, dobi knjižico, v kojoj je že zaznamo- vana vloga 1 franka. — Šolske hranilnice so zelo razširjene. Imajo že več kot za 700.000 fr. vlog. V Bruselju samem vložé otroci me- sečno 17.000 frankov.

Tudi na Angleskem so jeli ceniti šolske hranilnice z ozirom na njih vzgojni in go- spodarski namen. Dosedaj je na Angleskem okoli 10.000 šolskih hranilnic. Ponekod prav

dobro vspevajo, najlepše v Manchesteru. Tu je 132 šolskih hranilnic, ki so med seboj v zvezi in izdajajo skupno letno poročilo. Vlo- žilo se je l. 1898. 16.955 L. (funt sterlingov, 1 L. = 12 gold.), vzdignilo pa na 15.903 L. Denar nalaga načelnik obrestonosno. Zadnji čas so stopile posamne šolske hranilnice z banknimi zavodi v zvezo.

Razgled po slovanskem svetu.

Deželni zbor istrski. — „Edinost“ piše o seji deželnega zbora istrskega od so- boto tedna tako-le:

„Nekak „uvod“ je dal vladni zastopnik, okrajni glavar Fabiani, ki je odgovorjal na interpelacijo radi shoda „Edinosti“ v Šmarjah, oziroma radi tega, ker se je ta shod vršil v šolskem poslopju. Opravičeval je sicer nekako učitelja Mahnica, češ, da je krajna šolska oblast dovolila prostore, a pridodal je hitro, da to ni bilo prav in da je preskrbljeno, da se kaj takega ne zgodi več. V tem zasédanju je nekaj posebnega to, da se vsi odgovori okrajnega glavarja Fabianija dvigajo v taki višini. Vsi prigovori in laški mejklici, ki naj bi izgledali kakor znaki nezadovoljnosti, niso seveda drugesa, nego manever, da bi ljudje ne videli, kako zadovoljni so laški si- gnori z vladnimi odgovori.

Druga točka v seji od minole sobote je bila — slovenska trobojnica. V posebni in- terpelaciji je posl. Ventrella razvil svojo za- stavo proti slovenski zastavi. Tega signori ne morejo trpeti, da slovenska društva v deželi razobešajo slovenske zastave. To da je grozna provokacija, to da je pojav panslavizma. In te nesrečne oblasti da ne store nič proti temu. Kako vse drugače da postopajo proti prebivalstvu „della Venezia Giulia“ — vsaki dan izvemo kaj drugesa: naše pokrajine so torej „juljska Benecija“: kar z ekscesivno naglico se uvajajo procesi radi vsake cvetlice, radi vsake serpentine v belo-rudečo-zelenih barvah. Taka dvojna mera da provzroča v Italijanih nezaupanje do vlade in je na škodo italijanskemu prebivalstvu, zato so interpelo- vali in zahtevajo: slovenske zastave se mo- rajó prepovedati, italijanske — belo-rudečo- zelene zastave pa se morajo dovoliti kakor znak narodnosti v deželi.

Kakor se vidi, gospoda niso posebno skromni. Barve tuje države naj bi bile do- voljene, deželne barve, potrjene od avstrijskih cesarjev, pa bi se morale prepovedati.

Tretja točka je bila interpelacija radi slavizacije mape na davčnem uradu v Pazinu. Interpelantje zahtevajo, da mora biti mapa le italijanska in da se uvede strogo preiskavo proti onemu, ki se je drznil zapisati z slo- vanskim pravopisom imena — slovanskih krajev!

Četrta točka: interpelacija radi „van- daličnih činov“, ki se dogajajo o vsakih vo- litvah na škodo Italijanov. Interpelacija označa ljudi slovenske stranke kakor „barbare“.

Peta točka je bila strupena resolucija proti hrvatskemu gimnaziju v Pazinu. Z osnu- tjem tega gimnazija da se žalijo ustavna prava Italijanov. Dežela istrska — nota bene: z dvema tretjinama slovenskega prebivalstva — da protestuje proti temu najslavesneje, deželnemu odboru pa se nalaga, naj stori vse potrebno, da ta odredba vlade ne zadobi ustavnega potrjenja.

Dulcis in fundo! Šesta točka: gonja proti poslancu Mandiču. Proti temu gospodu so neke ženske vložile tožbo, ker se čutilo razžaljane po nekem dopisu v „Naši Slogi“. Deželno sodišče je zaprosilo dovoljenje za sodno postopanje proti Mandiču. A gospodje v večini niso storili le tega, za kar je pro- sila oblast, in česar najbrže ne bi bila stori- la večina nobenega drugega parlamenta, ampak storili so še nekaj več: pooblastili so tudi državno pravdnništvo, da more Man- diča tudi nemudoma zapreti!

V soboto so ga zaključili. Predno se je to zgodilo, je poslanec Tcmmasi se zahteval, naj se orožništvo preustroji po vzorcu ita- lijanskih karabinerjev; orožniki pa morajo biti ali Furlani ali pa iz Tridenta!

Kaj hočete se več!

Banka „Slavija“. — Dne 13. p. m. se je vršil v Pragi občni zbor banke „Sla- vija“ katerega se je udeležil upravni svet s predsednikom grofom Harrachom v sveča- nostni opravi.

Iz poročila posnemamo, da je tudi „Sla- vija“ ravnala po intencijah presvitlega vla- darja, glede na 50 letnico naklonivši urad- niškemu penzijskemu fondu 20.000 gld. za- stopniškemu pa 5000 gld. prispevka. Odobrilo pa se je tudi, da se članom življenskih od- delkov izplača 10% dividenda.

Dokaz, kako je zopet banka „Slavija“ v svojem tridesetem upravnem letu napre- dovala, nekoliko številk iz bilance za leto 1898.

Zavarovane vrednosti so znašale koncem leta 1898 v življenskih oddelkih K 62.892.878, v požarnem oddelku znasale so K 646.515.632 in v oddelku za zavarovanje proti toči K 62.259.108 — skupaj K 731.667.618 — tedaj za K 80.262.412 več kakor lansko leto. Za- varovalnina zvišala se je za K 415.922, — na K 5.035.696. Resorve in fondi znašajo K 17.895.846, — t. j. za K 1.539.328 več kakor leta 1897. Ako se prišteje k gorenjim K 17.895.846 še uradniški penzijski fond K 885.390 — ter penzijski fond zastopniški per

K 390.036 — znašajo vse rezerve in fondi koncem leta 1898. K 19.171.272 — in so večje za K 1.661.852 kakor lansko leto. — Premoženje v vrednostnih papirjih gotovinah, posestih, hipotekah in drugih terjatvah znaša koncem leta 1898 K 18.801.028 — in se je tedaj zvišalo za K 1.618.536.

Škode je izplačala banka „Slavija“ v minolem letu K 2.974.346 — in v 30. letih svojega obstanka K 59.820.140.

„Naša straža“. — V velikem slov. mestu dobi takoj službo vsestransko izurjen in marljiv ter pošten sedlarski pomoč- nik.

Za isti kraj se išče tudi za novo usta- novljeno skladišče manufakturnega biaga „krojaške zadruge“ več voditelj. Slednji bi nastopil svojo službo 1. oktobra t. l. Več pove „Naša straža“ v Ljubljani.

Družba sv. Cirila in Metoda je iz- dala te dni svoje knjižnice XI. zvezek. Ta številka je bila zaostala, ker zadnji njen že poprej izdani spehljaj nosi XIII. številko. Pri- čujoči XI. zvezek je Tomo Zupanovega „Naš cesar Fran Josip I.“ 2. natis. Drugi natis cesarjevega življenja popravlja in pomnožuje poprojnji 1. natis. Nov je namreč tu 10. odstavek: „Kranjski 17. polk pri Ku- stoci in vitez Zitterer iz 66. ogrsko-slova- skega polka“, pa odstavek: „Cesarice Eliza- bete smrt in njen pokop“. Družbin pro- mestnik Tomo Zupan je daroval ves ta drugi 5000 proizvodov broječi natis družbi zato, ker je bil prvi namenjen družbi v prid in se je razprodal z dobičkom. Mnogoštevilne okusne podobice 1. natisa so v tem 2. se pomnožene — tako, da je v knjižnici, ki broji 72 strani, 31 podob. Nove so namreč: Baron Čehovin; vitez Zitterer; dunajska mladina pred cesarjem in cesarica Elizabeta malo pred smrtjo. Glede svoje zunanosti je to najlepša družbina knjižica; tiskana je v slav- nostnem odbelu. Posamezni zvezek jej stane 20 kr.; njih 100 pa 15 gld. — Sezite, Slo- venci, po tem novem knjižnem daru družbe sv. Cirila in Metoda in overžite z njim so- sebnó še našo šolsko mladino.

Puškin. — Danes poteče 100 let, od kar se je rodil veliki ruski pesnik Alex- ander Sergejevič Puškin. V kratki dobi († 10/2 1837.) svojega življenja si je pridobil neizmerno islavso s svojimi lirskimi, episkimi in dramatiškimi proizvodi velike vr- nosti. Njegove poezije prepeva pravi ruski, slovanski dnh, in zato ta dan se bo praz- noval po celem Slovanstvu, kjer bijejo srca za pravo slovansko poezijo. Puškin je bil rojen iz stare ruske rodovine, katera ga je vzgojila v francoskem duhu, kakor je bilo tačas moderno. Le kmalu pa se je otreseł tega in njegov pesniški duh se je postavil na prava ruska tla, vsled česar haš je zaslovel; napravil je preobrat v ruskem mišljenju ter s svojimi poezijami pokazal Rusom novo do- mačo pot. Njegova poezija je bila nekako revolucionarni, in zato ga je ruski car Alexander poslal na jug Rusije (bil je na- stavljen v ministerstvu) pozneje celo ga je dal črtati izmed svojih ministerskih usluž- benecev. Cer Nikolaj I. pa je poklical Pus- kina nazaj ter je bil zopet uslužben pri ministerstvu za zunanje posle; umrl je v Moskvi v dvoboju.

Slava Puškinova se je širila vedno bolj po celem Rusiji in izven nje, in današnji dan vé Rusija ceniti svojega pesnika — velikana. Ruski sedanji miroljubni car je zapovedal, da 6. t. m. ima cela Rusija obhajati 100- letnico Puškinovo, in tačas se uresničijo pes- nikove besede, da glas o njem pojde po celi Rusiji velikej. (Čeh Hlavač v Petrogradu je zložil za stoletnico posebno Puškinovo himno, katero bo pelo okoli 3000 pevskih društev po celi Rusiji.) Danes se spo- minjalo tudi ostali Slovani velikega Rusa Puškina in tačas kličemo vsi: Slava veli- kanskemu slovanskemu geniju! —

Književnost.

„Jezus Kristus, pravi Bog“. — Pre- gled najvažnejših dokazov tej temeljni res- nici krščanske vere. Spisal dr. Ivan Sve- tina, katehet in profesor na c. kr. višji gimnaziji v Ljubljani. V tiskarni Blaznikovih naslednikov v Ljubljani je izšla 93 strani obsegajoča knjiga pod gorenjim naslovom kot ponatis iz „Zgodnje Danice“. Knjižica (Dalje na četrti strani).

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izde- lovanje aromatiških izcedkov, likvé- rov itd. tvrde

Fratelli Marega
Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:
konjaka, slivovke, tropinova in najfinjših likverov.

Jovarna vinskega kisa
po edino racionalni sistemi „Pasteur“.

se dobiva v „Katojski bukvarni“ in pri Iv. Bonaču v Ljubljani. Stane 40 kr., po pošti 3 kr. več. Čisti dohodek je namenjen v prid notranji opravi za kapelico sv. Alojzija v novem poslojpu c. kr. višje gimnazije v Ljubljani.

Kako je ravnati z mlekom? — Slovenskim živinorejcem, posebno udom mlekarskih zadrug, spisal Milan Ivančič v Tolminu. V naši tiskarni je izšla brošurica pod tem zaglavjem, v kateri mladi pisatelj, ki se peča obilo z mlekarskimi zadrugami, daje navodila našim živinorejcem, kako ravnati z mlekom v vsakem pogledu. Živino-rejci, katerim je mar, da imajo dobro in fino mleko, pride knjižica gotovo prav. Ob-sega 38 strani ter stane komad po 10 kr.

Ilustrovana trojedna kraljevina. — V San Francisco v Ameriki je začel izhajati ilustrovan hrvaški list, katerega 5. zvezek smo dobili na pogled. List ima razno vse-bino, ter tudi več slik: otok Vis v Dalmaciji, bitka pred Visom, dr. Bulat, Biankini, Spin-čić, fra Grga Martić. Glavni urednik lista je Don Anton prof. Politio. List izhaja 1. in 15. dan vsakega meseca ter stane izven Amerike po 5 d. na leto.

Ukrasne dobiti. Dobili smo 4. zvezek hrvaškega romana tega znamenitega ruskega romana iz peresa grofa Tolstoja. Vsaki zve-zek stane 20 kr. Naroča se pri kr. vseučil-lišni knjižnici Fr. Suppana v Zagrebu ali pa tudi pri L. Schwentnerju v Ljubljani.

„Slovansky přehled“. — Kakor vsaka številka, tako ima tudi 9. polno zanimivega gradiva. Poleg spomina Puskina za 100 let-nico njegovega rojstva prinaša med drugim prevode 5 pesem Askercvih; Moja Musa, Já, Soudr h na cestě. Delnikova dcera in Afanasij Gjemjónovič. Izmed dopisov ome-njamo dopis g. Dermote s Kranjskega: obsega: naša društva, nemski denarni za-vodi, laški delavci, dalje govori o obrtnih solah, o pesniku Cankarju in njegovem „Ero-tiki“ ter končno o prezgodaj umrlemu Drag. Ketteju.

Poslano.*

V občinski seji dne 15. maja me je gospod župan Jožef Svilič napadel z očitanjem, da so občinski računi iz časa mojega županovanja po-mankljivi ter je tudi predložil starašinstvu denar-nični dnevnik (račun) od leta 1894; on sam pa je starašinstvu čital denarnični dnevnik od leta 1895, kateri se gotovo ni mogel ujemati z onim 1894. Ne vem, ali je g. župan hotel ali iz nevednosti tako po-stopati? Bodisi pa že tako ali pa tako, to počenjanje, tak nastop se nikakor ne ujema z župansko častjo in je sramotno in obžalovanja vredno, kar je gotovo tudi g. župan sam občutil, ko se mu je dokazala pomota; zato je bilo jako neumestno in neprimerno, da ste koj raznesli med ljudstvo glas o prejšnjega župana nepoštenosti. Kje je krivica, kje nepoštenost, to nam potaže bližnja bodočnost. Da je bil prejšnji župan od Vas krivično napaden in obrečen, vam po-stane razvidno iz naslednjih podatkov:

Prvi: pojasnilo glede užitnine za leto 1895. v znesku 545 gld. in zastanka 21 gld. 19 kr., skupaj 566 gld. 15 kr. je vse v redu, kar je razvidno iz de-narničnega dnevnika 1895. Tam je natančno pove-dano, kedaj in po koliko sem prejel od g. najemnika užitnine, tam razvidite, da mi je zakupnik izplačal od 2. januarja 1895. do 30. decembra 1895. svoto 506 gld.; ostanek pa (60 gld. 15 kr.) mi je izplačal v letu 1896. To bi moral tudi zakupnik sam dobro vedeti.

Kar zadeva slovensko zemljišče, Vas pouči denarnični dnevnik (račun) leta 1895. pod redno št. 284, kjer stoji črno na belem, da je svota 30 gld. plačana in sprejeta v račun; enako Vanu mora znano biti, da je v račun sprejeta tudi najemnina biljan-skega lova, ako se porudite poiskati redno št. 180 in 246 denarničnega dnevnika od leta 1895. Kar pa zadeva najemnino biljanskega lova za leto 1896, po-zivljam najemnika, da dokaže s pobotnico, ali pa na kateri drugi način, da je plačan znesek 31 gld. in ako se dokaže krivica, se ta takoj poravnava.

Iz teh podatkov razvidite, daste se z obdolžitvijo gotovo malo prenegliti ter se s tem tudi pred ljud-stvom osmešiti, kar le škodi Vaši časti in namis-ljeni učenosti.

Bivši župan.

* Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Op. uredu.

Stanovanje v Trnovskem gozdu.

V Trnovskem gozdu od-daja podpisana direkcija za letošnje po-letje dve prijazni poletni sta-novanji v gozdnih hišah na Lokvah in Karnici, obstoječe vsako iz 3 oprav-ljenih sob, kuhinje in kar zraven tiče; z zadnjim stanovanjem se odda na zahtevo tudi hlev.

Obe stanovanji sta v zdravi pla-ninski višini. Pogoji se izvedo pri c. kr. di-rekciji gozdov in domen v Gorici.

„Victoria“ v Berlinu

zavarovalnica na življenje, nezgode in otroke. Ustanovljena 26. septembra l. 1853.

Glavni kapital znaša 6.000.000 mark; skupni rezervni fond koncem l. 1896. 143.312.055 kron 81 vin; skupna aktiva 157.456.189 kron. — Življensko zavarovanje koncem l. 1896. znaša 681.892 polic z svoto nad 593.071.881 kron 46 vin.

Otvorila je ta teden **podružnico za Gorico in okolico** pri gospodu Ferd. Žagarju, Gorica v ulici Morelli št. 12. 1. nadstropje.

Hrana Wilhelma odvajajoci čaj

od Frana Wilhelma, lekarnarja v Neun-kirchnu, Nižje-Avstrijsko, se dobiva v zavojih v vseh lekarnah zavoj po gld. 1.

Kdor hoče piti čaj, ker boleha n. pr. na kostnici, revmatizmu ali sicer na kaki drugi zastareli bolezni, naj tekem osmih dni vsaki dan en zavoj vkuha z litrom vode na pol litra, precedi vkuhani čaj in naj izpije po-lovico zjutraj na tešče in zvečer polovico mlačno. — Ako je bolezen trdovratna, naj se pije čaj trajno, dokler ne bo odpravljena bolešt. Kar se čisto ne doseže ni jednim celim paketom, a ko je odstranjena globoko ukoreninjena bolezen, je pa potem le zača-sno n. pr. v začetku šrih letnih časov, po-rabiti jeden cel zavoj, s čemer se morda še nahajajoče se bolesne tvarine odpravljajo z vodo in tudi skozi organe spodnjega telesa in se tako reši nadaljnega trpljenja. Med zdravljenjem je priporočati strogo dijeta in se izogibati takim jedilom in pijačam, ki teže zelodec: mastne, slane, kisle, močno dišeče jedi, kakor tudi vživanje piva in vina ni pri-poročati. Med zdravljenjem se je varovati pred prehlajenjem in mokrotlo.

Špedicijska poslovnica Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-10 v ulici Morelli 12 se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele. Ima zaprt voz za prevajanje pahlitva.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno posrežbo po jako zmernih cenah.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lasno izdelovalnico umetnih cvetic za vsako-vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno črk na perilo. (P. cl.)

Velika hiša

v Matavunu zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železniške postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnima podzemljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uho-di, kakor nalašč prirejenim za mnogobrojne letovščinike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj z obširnim, na visoko obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vudjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejanim vrtnom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večerine obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in stacionarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; Erčma bi pa imela razun navadnega posla z doma-čim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištvo z vrtnom in parkom vred, dalo bi se tudi v najemu po dogovoru. Natančnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavunu, pošta Divača.

Prave in edine želodčne kapljice,

(Varstvena znamka). Zdravilna moč teh kapljice je nepre-kosljiva. — Te ka-pljice vradijo redno prebavljenje, če se jih dvakrat na dan po jedno žlicico popije. **Okrepje pu-Sv. Anton Padov. kvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životea lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek rajši je.** —9

Cena steklenici 30 kr.

Prodajajo se v vseh glavnih le-karnah na svetu. Za naročivo in pošiljatve pa jedino le v le-karni

Cristofoletti v Gorici.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

pripoznano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je previdena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

ODLIKOVAN

fotografski atelier

Anton Jerkič

na Travniku št. 11 v Gorici,

podružnica

na Acquedotto št. 25 v Trstu,

priporoča se

slavnemu občinstvu v mestu

in na deželi v blagohotno podporo.

NAZNANILO.

Podpisaneec uljudno priporoča slavnemu občinstvu, posebno častiti duhovščini, uradnikom, učiteljem, sploh gosposkemu, delavskemu in kmečkemu stanu, posebno pa novoporočencem

svoje bogato zalogo vsakovrstnega pohištva,

podob na platno in šipe z različnimi okvirji, ogledala vsake velikosti ter preproge za okna. Različne stolice iz trsja in po nemškem slogu, posebno za jedilne sobe. Blazine na strune in afriške trave z zimami in platnom na izbero ter razne tape-carije. Sprejema naročila raznih divanov ter naročila od priproste do najfineje jedilne, spalne in posetne sobe od prvih mizarskih mojstrov, posebno od odliko-vane Črnigojeve delavnice v Gorici.

Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izberi cenikov v naj-krajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Posilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

Nadejaje se obilega obiska iz mesta in dežele, belježim z odličnim spostovanjem

Anton Breščak,

Gosposka ulica št. 14 (Via Signori N.º 14.)

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

„Petelin“

v

Trstu

v

ulici Ghiega

št. 7.

je v bližini juž-nega kolodvora jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščavine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cavi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolice

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Mussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cemonta, kmetijskih strojev iz prvih tovarn.

Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.